

[Otto Mørch]

for cyklisterne og særlig de cyklende børn. Jeg erindrer tidligere bevillingssager, og jeg tænker på den aktuelle politiske situation, hvor fremskridtspartiet vil forelægge en nedskæringsplan, en besparelsesplan. Jeg afventer spændt, om der ikke i den besparelsesplan er betydelige nedskæringer på ministeriet for offentlige arbejder. Jeg har læst i avisen, at man netop vil sætte ind med voldsomme besparelser dér. Hvor skal vi så få penge fra til trafikadskillelse til sikring af børn? Det vil jeg gerne høre noget om.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Ja, det har man for sin venlighed, som pigen sagde.

Hvis jeg hørte ret – det er da muligt, at jeg hørte forkert, det kan hr. Otto Mørch jo så gå op og svare på – sagde hr. Otto Mørch, at socialdemokratiet er delt i dette spørgsmål. Det tillod jeg mig at udlægge sådan, at der var en betydelig kreds i socialdemokratiet, der ville støtte dette forslag, og derudaf kunne jeg lægge 2 og 2 sammen og komme frem til, at der var et flertal her i tinget for forslaget. Sådan skulle det forstås, og det var det, jeg sagde tak for.

Så spørger hr. Otto Mørch, om vi vil skære ned på ministeriet for offentlige arbejder. Ja, det tror jeg så sandelig godt vi vil, men vi har gang på gang foreslået hr. Otto Mørch, at de mange milliarder kroner, vi bruger i arbejdsløshedsunderstøttelse, blev brugt til noget fornuftigt, og hvad var mere fornuftigt end at sætte de arbejdsløse i gang med f.eks. at lave cykelstier og sikre kysten? Derfor kan hr. Otto Mørch ikke sige, at vi, fordi vi skærer lidt ned på kontoen for ministeriet for offentlige arbejder, ikke vil sikre cykelstier. Jeg har stadig væk helt personligt den mening, at de cykelstier, man anlægger ud over landet, det er måske lidt for grundigt, det er måske lidt for meget fyld, og de er måske lidt for flotte, det kunne måske klares med lidt mindre flothed. Men børnene var sikret alligevel i trafikken, og det var det, det drejede sig om.

(Kort bemærkning).

Otto Mørch (S):

Så siger jeg for tredje gang: socialdemokratiet ønsker ikke at tage stilling til ændringer af færdselsloven, heller ikke med hensyn til hastighedsgrænser, før situationen er mere afklaret både i færdselssikkerhedskommissionen, ved konferencen og ved den trafikpolitiske redegørelse.

Med hensyn til de sidste bemærkninger vedrørende eventuelle besparelsesforslag, hvor vi ikke ved, om de går igennem, føler jeg, at det, hr. Poulsgaard har sagt, faktisk er et tilsagn om, at fremskridtspartiet vil være overordentlig forsigtigt, hvis det er besparelser, der går ud over færdselssikkerheden. Er det rigtigt?

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Ja!

Lawaetz (FP):

Jeg kommer ikke herop for at forlænge debatten, for som en af forslagsstillerne finder jeg, at debatten trækker i den rigtige retning.

Hr. Otto Mørch var inde på økonomien, men set fra en anden side vil jeg godt nævne et par eksempler. Jeg talte med en tysker og spurgte, hvordan de så på hastighedsbegrænsning dernede. Han svarede meget enkelt, dette realistiske arbejdende folk, som de er: vi har ikke tid til at køre så langsomt som danskerne. Vi skal tjene nogle penge, vi har ikke tid til det dér. Det fik mig til at tale med Danmarks aktive Handelsrejsende, og de har regnet ud, at en ganske almindelig repræsentant tilbringer 200 timer mere om året i sin bil, end han gjorde, før vi fik disse strenge hastighedsbegrænsninger. Det svarer til 5 arbejdsuger à 40 timer. Det gælder også lastbilerne. Ja, det har en dansker altså råd til at bruge i sin bil, fordi vi ikke har så travlt, vi sidder tilsyneladende så godt i det, at vi ikke behøver at arbejde så hårdt. Det er værd at tage med i sine betragtninger. Det vil selvfølgelig føre til, at man siger, lad os så lave hastighedsbegrænsning i week-enden, søndagsbilisterne har ikke så travlt. Det viser jo virkelig, at vi sætter masser af penge til ved at køre så langsomt, som vi gør.

Der er flere, der har været inde på, at der er noget latterligt i, at hastighedsgrænserne overhovedet ikke bliver overholdt. Det vil